

fået fremsendt den tidligere omtalte rapport på det her område. Den bekræfter, at Danmark sammen med Holland er i front. Det må også være relevant under udvalgsbehandlingen at se på FN's repatrieringsprogrammer og FN's eksakte ydelser på hele det her område.

Jeg vil da gerne slå fast her i dag, at vi i Det Konservative Folkeparti har problemer med udvidelse af fortrydelsesretten, som det lægges op til. Den er vi ikke enige i – så er det sagt. Vi føler ikke, at man skal få offentlige midler med til egen virksomhed for herefter så blot at rejse tilbage til Danmark.

Vi vil gerne også i dag markere, at Det Konservative Folkeparti stadig væk mener, at der bør være en syvårsregel i Danmark, førend der gives en varig opholdstilladelse. Vi ønsker ikke at gøre flygtninge til indvandrere. Det er et faktum i dag med de regler, som regeringen i dag er tilhænger af.

Med disse bemærkninger kan jeg oplyse, at vi fra De Konservatives side er klar til at indgå i forhandlinger om lovforslaget. Vi har selvfølgelig en række spørgsmål, som vi nok skal få belyst i det kommende udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Den konservative ordfører, hr. Bendt Bendtsen, var kritisk over for udvidelsen af fortrydelsesretten, og samtidig var han meget positiv og roste den rapport, vi har fået fra Udlændingestyrelsen vedrørende frivillig repatriering fra de nordiske lande.

Hvis man slår op dér og læser omkring fortrydelsesretten, så står der:

»Fortrydelsesretten anses som en væsentlig fordel af de tilbagevendende flygtninge. I rapporten »Coming Home« beskrives de tilbagevendende flygtnings holdning til fortrydelsesretten. Fortrydelsesretten har bidraget til at forøge trygheden i de første vanskelige måneder efter repatrieringen. Imidlertid fandt flygtninge, at fortrydelsesperiodens længde var for kort, særligt henset til deres vanskeligheder ved at finde en bopæl og en beskæftigelse.«

Ud af det kan jeg kun læse, at en forlængelse af fortrydelsesparagraffen vil medvirke til, at flere tør tage chancen og forsøge at komme hjem. Det vil sige, at en forlænget fortrydelsesparagraf vil bidrage til, at flere tager hjem, hvorimod en fjernelse af fortrydelsesparagraffen vil betyde, at færre tager hjem. Er det ikke

sådan, at også hr. Bendt Bendtsen læser det, der står i den her rapport?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må sige, at de sidste to ordførertaler her fra Venstre og De Konservative ikke lyder godt, for jeg synes, man lyder umådelig interesseret i at være med til at stemme om det her forslag til sidst.

Men må jeg godt sige til hr. Bendt Bendtsen, som kaldte det en mindre justering: Det må jeg nok sige. Har hr. Bendt Bendtsen nogen sinde prøvet på et møde med egne vælgere eller andre at læse op, hvad det her repatrieringsforslag egentlig indbefatter? Det synes jeg hr. Bendt Bendtsen skulle gøre og så prøve at høre folks reaktion på den mindre justering, som hr. Bendt Bendtsen kalder det.

Med hensyn til fortrydelsesretten synes jeg, at det skal siges på nuværende tidspunkt, at det jo ikke alene er 12 måneder, man udvider den til. Nej, der er mulighed for at give yderligere 12 måneder, altså 24 måneder i alt. Hvorvidt den mulighed vil blive brugt, er der ingen, der kan vide på nuværende tidspunkt, men muligheden foreligger, så vi skal altså regne med, at man kan komme helt op på 24 måneders fortrydelsesret. Det er grotesk.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg kan sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg noterede mig, at han sagde, at det jo var af stor betydning de første måneder. Sådan tror jeg, hr. Søren Søndergaard læste op. Vi mener faktisk, at dér, hvor vandene ret klart skiller mellem Det Konservative Folkeparti og Enhedslisten, er ved en udvidelse af helt de dimensioner på fortrydelsesretten. Og jeg vil sige, at vi ikke ønsker at øge tidsrummet for fortrydelsesretten.

Så må jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at fru Pia Kjærsgaard ikke behøver at bekymre sig, om jeg har problemer eller lignende, når jeg er ude til vælgermøder, eller om det bagland, jeg har. Jeg kunne selvfølgelig godt stå og læse op, hvad forskellen er i forhold til de nuværende regler, men det kan vi jo få over i et bilag.

Når vi taler transport og erhvervsudstyr, er det en ændring fra 5.475 kr. til 10.000 kr. Til hjælp til etablering i hjemlandet er det en ændring fra 16.251 kr. pr. voksen til 18.000 kr. og fra 5.417 kr. til 6.000 kr. pr. barn. Og sådan kunne vi egentlig blive ved.